

Mánudaginn 9. desember 1991.

Nr. 120/1991. **Ákærvaldið**

(Björn Helgason saksóknari)

gegn

Róbert Rósmanni Guðjónssyni

(Páll A. Pálsson hrl.).

Skjalafals.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Guðrún Erlendsdóttir, Bjarni K. Bjarnason, Gunnar M. Guðmundsson, Haraldur Henryrson og Pétur Kr. Hafstein.

Ríkissaksóknari skaut máli þessu til Hæstaréttar að ósk ákærða og einnig af hálfu ákærvalds með áfrýjunarstefnu 22. febrúar 1991. Af hálfu ákærvalds er krafist staðfestingar hins áfrýjaða dóms.

Með vísan til forsendna héraðsdóms ber að staðfesta hann.

Dæma ber ákærða til að greiða áfrýjunarkostnað málsins, eins og í dómsorði greinir.

D ó m s o r ð:

Hinn áfrýjaði dómur á að vera óraskaður.

Ákærði, Róbert Rósmann Guðjónsson, greiði allan áfrýjunarkostnað málsins, þar með talin saksóknarlaun í ríkissjóð, 30.000 krónur, og málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns fyrir Hæstarétti, Páls Arnórs Pálssonar hæstaréttarlögmans, 30.000 krónur.

Dómur sakadóms Reykjavíkur 7. febrúar 1991.

Ár 1991, fimmtudaginn 7. febrúar, er á dómþingi sakadóms Reykjavíkur, sem háð er í Borgartúni 7 af Arngrími Ísberg sakadómarara, kveðinn upp dómur í sakadómsmálinu nr. 58/1991: Ákærvaldið gegn Róbert Rósmanni Guðjónssyni, sem tekið var til dóms 31. janúar sl.

Málið er höfðað með ákæruskjali ríkissaksóknara, út gefnu 2. október sl., á hendur ákærða, Róbert Rósmanni Guðjónssyni hugvitsmanni, Ránar-

götu 1, Reykjavík, fæddum 25. febrúar 1956, „fyrir skjalafals með eftirgreindum hætti:

1.

Í október 1988 tekið lán hjá Lífeyrissjóði sjómanna í Tryggingastofnun ríkisins, Laugavegi 114, Reykjavík, út á falsað veðskuldabréf, að fjárhæð 600.000 kr., með fullri verðtryggingu samkvæmt lánskjaravísitölu, en ákærði hafði falsað nafn Helga Mús Kristjánssonar á bréfið til samþykkis þinglýsts eiganda veðsins, íbúðar í húseigninni nr. 32 við Bræðraborgarstíg í Reykjavík. Bréfið er dagsett 17. október 1988 og ber númerið 803555.

2.

Hinn 25. apríl 1989 afhent Landsbanka Íslands, aðalbanka, Reykjavík, falsaðan tryggingarvixil, að fjárhæð 300.000 kr., dagsettan þann dag og gjaldfallinn við sýningu, til tryggingar úttekt samkvæmt vísa-greiðslukorti, sem ákærði fékk afhent í bankanum sama dag, en á víxlinn, sem ákærði samþykkti sjálfur, hafði hann falsað nafn nefnds Helga Mús sem útgefanda og framseljanda.

Telst þetta varða við 1. mgr. 155. gr. almennra hegningarlaga nr. 19, 1940.

Þess er krafist, að ákærði verði dæmdur til refsingar og til greiðslu skaðabóta og alls sakarkostnaðar“.

Ákærði heldur uppi vörnum í málinu, og hefur verjandi hans krafist þess, að hann verði dæmdur í vægustu refsingu og að sér verði dæmd málsvarnarlaun úr ríkissjóði.

Málavextir eru þeir, að 17. október 1988 tók ákærði lán hjá Lífeyrissjóði sjómanna, að fjárhæð 600.000 krónur. Til tryggingar greiðslu lánsins var veðsett með 3. veðrétti íbúð í húsinu nr. 32 við Bræðraborgarstíg, eign Helga Mús Kristjánssonar. Fyrir dómi viðurkenndi ákærði að hafa ritað nafn Helga Mús í reit á skuldabréfið fyrir samþykki þinglýsts eiganda. Hann kvaðst hafa haft heimild Helga Mús til veðsetningarinnar. Helgi Már hafi verið úti á sjó, en ákærði hafi hringt til hans og fengið heimild til veðsetningarinnar. Vottarnir, sem eru á skuldabréfinu, hafi verið staddir í sömu íbúð og hann, þegar samtalið fór fram, en þeir hafi ekki heyrt það. Ákærði kvað sig, Helga Mús og einn mann til hafa verið að kaupa jörð á Snæfellsnesi um þetta leyti, og hafi lánið átt að fara í að greiða hluta ákærða í þeim kaupum. Síðar hafi sér verið bolað frá jarðar kaupunum og hann þá fengið endurgreitt það, sem hann hafði lagt fram.

Helgi Már Kristjánsson hefur borið fyrir dómi, að hann, ákærði og einn maður til hafi ætlað að kaupa saman jörð á Snæfellsnesi. Hann hafi boðið ákærða að veita honum veðheimild í íbúð sinni, en ákærði hafi hafnað því, þar sem lífeyrissjóðslán væru óhagstæð. Síðan hafi komið í ljós, að ákærði var óáreiðanlegur, og hefði hann gengið úr kaupunum og annar

maður komið inn í staðinn. Það hefði gerst, áður en skuldabréfið, sem mál þetta snýst um, var gefið út. Helgi Már neitaði því staðfastlega að hafa gefið ákærða leyfi til að veðsetja íbúð sína. Hann kannaðist við, að ákærði hefði hringt til sín út á sjó, en þeir hefðu aðeins rætt saman um daginn og veginn og ákærði ekki minnst á lánið. Hann hefði ekki fengið vitneskju um það fyrr en í desember 1989, þegar það var komið í vanskil.

Ákærði og Helgi Már voru samprófaðir fyrir dómi, en ekki náðist samræmi í framburð þeirra.

Hér fyrir dómi hefur ákærði viðurkennt að hafa 25. apríl 1989 afhent Landsbankanum tryggingarvixil, að fjárhæð 300.000 krónur, til tryggingar á úttekt samkvæmt vísa-greiðslukorti. Enn fremur viðurkendi hann að hafa ritað nafn Helga Mús sem útgefanda og framseljanda á vixilinn og gert það án heimildar hans.

Með játningu ákærða er sannað, að hann ritaði nafn Helga Mús Kristjánssonar á framangreint skuldabréf og afhenti það Lífeyrissjóði sjómanna. Gegn neitun Helga Mús er ósannað, að ákærði hafi haft heimild hans til nafnritunarinnar. Hefur ákærði með þessu gerst sekur um skjalafals. Með játningu hans, sem styðst við önnur gögn málsins, er enn fremur sannað, að hann hafi gerst sekur um skjalafals með því að rita nafn Helga Mús á framangreindan vixil og afhenda hann Landsbankanum. Brot ákærða eru rétt færð til refsíákvæða í ákæruskjali.

Samkvæmt sakavottorði ákærða var hann árið 1980 dæmdur í fimm mánaða fangelsi, skilorðsbundið í tvö ár, fyrir þjófnað. Árið 1981 var hann dæmdur í sjö mánaða fangelsi fyrir fíknilagabrot. Árið 1985 var hann dæmdur í tveggja mánaða fangelsi, skilorðsbundið í tvö ár, fyrir þjófnað, og árið 1987 var hann dæmdur í 30 daga fangelsi fyrir þjófnað. Þá hefur hann einu sinni verið dæmdur í sekt fyrir ölvunarakstur og réttindaleysi og 11 sinnum sæst á sektargreiðslur fyrir fíkni-, hegningar- og umferðarlagabrot. Refsing ákærða nú verður ákveðin með hliðsjón af 77. gr. almennra hegningarlaga, og er hún hæfileg átta mánaða fangelsi.

Tryggingastofnun ríkisins fyrir hönd Lífeyrissjóðs sjómanna hefur lagt fram bótakröfu á hendur ákærða, að fjárhæð 869.649 krónur, „með hæstu tíðkanlegu dráttarvöxtum skv. auglýsingu Seðlabanka Íslands frá deginum í dag að telja til endurgreiðsludags“. Krafan er dagsett 29. maí 1990.

Ákærði vísaði á verjanda sinn með að taka afstöðu til kröfunnar og gera við hana athugasemdir. Við munnlegan flutning málsins gerði verjandinn engar athugasemdir við kröfuna og taldi hana rétta.

Ákærði verður því dæmdur til að greiða kröfuna með dráttarvöxtum samkvæmt III. kafla laga nr. 25, 1987, sbr. lög nr. 67, 1989, frá 29. maí 1990 til greiðsludags.

Loks verður ákærði dæmdur til að greiða allan sakarkostnað, þar með

talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Indriða Þorkelssonar hdl., 25.000 krónur.

D ó m s o r ð:

Ákærði, Róbert Rósmann Guðjónsson, sæti fangelsi í átta mánuði.

Ákærði greiði Lífeyrissjóði sjómanna 869.649 kr. með dráttarvöxtum samkvæmt III. kafla laga nr. 25, 1987, sbr. lög nr. 67, 1989, frá 29. maí 1990 til greiðsludags.

Ákærði greiði allan sakarkostnað, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Indriða Þorkelssonar hdl., 25.000 kr.

Dómi þessum ber að fullnægja með aðför að lögum.
